

Die
ss

not

#

40 38

LOQVELARVM
IN
BASI
COLVMNAE ROSTRATAE
REPERIVNDARVM
BREVIS EXPOSITIO

QVA

PATRONOS ET FAVTORES

AD AVDIENDVM

LITERATVRAE ALVMNOS III

A· D· XXVII SEPT· HOR· X IN SCHOLA SENATORIA

DECLAMANTES

INVITAT

M· CONRADVS NAHMMACHER

RECTOR SCHOLAE OPPIDANAE HELMSTADIENSIS ET
COENOBII MARIEVALL SVBPRIOR

HELMSTADII

STANNO LEVCKARDIANO

COLANIUS ROSTRATÆ
SACRAE MUSICA
BREVITATE
PRAECEPS

FRATRONIS PETRI LAVINII
MUSICO-AUTORE
H. COMPTA AETATE

A.D. 1771. MUSICO-AUTORE H. SCHOLAE SEMINARIÆ
CORNELIUS NAMMAGNUS

EDIDIT
O. A. S. C. P.

LOQVELARVM
IN
BASI
COLVMNAE ROSTRATAE
REPERIVNDARVM
BREVIS EXPOSITIO

I

Vt iam eo me, vnde nuper in columna rostrata c. DVLI describenda discessi, recipiam: singulas voces ei inscriptas aliqua prosequar commentatione; et literarum etiam ac vocum deletarum hiatus, reficere ascititiis et compescere annitar. Respiciam autem subinde duodecimam Schedii paginam, in qua literatam dedi columnae rostratae basin. Atque primam quidem in lineam reposui literas C' D' - - M'. F' M' N' C. quae neque apud GRVTERVM neque CIACCONIVM habentur. Vnius autem PIGHII, quem BEGERVS videtur sequutus esse, adductus sum auctoritate, ut has non profrus omiserim. quod NICOLAVS FLORENTIVS Bataeus accurate, vt ipse resert PIGHIVS, cum eo columnae rostratae communicauit inscriptionem. Iam C litera, CAIVM procul dubio denotat. quo tamen in praenomine, C, G literae sonum, videtur habuisse. Ait enim QVINTILIANVS: (a) GAIVS, C litera notatur: TERENTIANVS MAVRVS (b) addit: G sonat. D litera ad DVILII est nomen, de quo verba in Schedio feci, referendum. Ulro autem largiar, fuisse in monumento DVILIOS

A 2 scri-

(a) Lib. I, cap. VII

(b) Apud PVT SCHIVM, p.
2402

III LOQVEL COLVMNAE ROST

scriptum: cum, quod nihil est ea demutatione frequentius, ut in Claudiæ gentis numo, VOLCANVS; in Volteiae, VOLTEIVS occurrit: tum, quod linea quarta, AXIMOSQVE' MACISTRATOS, pro maximus magistratus legitur. Pergam. M' F' MARCI filius. M' N' MARCI nepos. Omisit hoc aui nomen, quod in Capitolinis etiam Fastis inuenitur, CIACCONIVS. Ego vero illud PIGHII ex auctoritate intercalau. C. Consul. Solet plerumque in monumentis cos. pon. vnde o et s extincta esse, CIACCONIVS non praeter rem autumat. Videntur hoc in versu desiderari loquela; aduersum cartaciniens̄, in Sicilia, quae, vt respondent reliquarum scriptiōni, exarari hunc in modum poterant: ADVORSON' CARTACINIENSIS' EN. SICELIAD

II

VERSU in altero, multo plurima defunt. Literae ANO, ad vocem ECESTANOS pertinuisse vindentur. Nempe Egestani Romanis se dederant. CIACCONIVS hanc lineam, ita reddit: REM' CERENS. ECESTANOS' COCNATOS' POPLI' ROMANI' ARTISVMAD. Tertio in versu, D legitur. idque paragogicum esse in voce OBSDEONE videtur. quod uniuerso, in ablatiuis casibus singularis numeri obseruantur. Primo quidem eo consilio, D litera adiecta a Literatoribus loqueliis fuit, vt συναλοιφὴ pariter, atque hiatum euitarent: (c) deinde, vsus in abusum abiit;

ita,

(c) Vid. QUINTILIANVS,
Lib. I, cap. VII: DIOMEDES,
Lib. I, atqne VOSSIVS in

Aristarcho, Lib. II, cap. XIV,
p. 207. Aptum iusti vſus exemplum, Romae in dome

MARII

TEBREVIS EXPOSITIO POI IV

ita, vt omnibus omnino casibus, quibus sonans in fine
esset, nulla habita consequentis literae ratione, eam
adiecerint, vt Firmi in agro Piceno, reperta quaedam
tabula, cui inscriptum: (d)

QVAISTORES
(d) AIRE MOLTADICOD
DEDERONT

In voce EXEMET pro exemit considerandum, ve-
teres E pro I adhibuisse. Ita DEANA etiam, pro DI-
ANA, in NERONIS et DOMITIANI, apud MO-
RELLIVM et PATINVM numis, legitur. Atque
GRVTERVS, (e) e schedis EGLOPHI Episcopi Au-
gustani, refert inscriptionem hanc:

D, M, S
VERECVNDO
CAESENSI, CAE
SENNIANI, SALT
VARIO, VRBA
NA, FILIA, FECET
PATRI, B, M, VIX

A 3 LECI-

MARII MAFAEI, habetur:
vbi quodam in monumento
haec verba inueniuntur: PAR-
TEM. MONIMENTID.
EXTERIORIS. AREAEE.
CONCESSVM. SIBI
cet. apud GRVTERVM

p. DCCCLXIII, n. 3. Immo,
vel hodie etiam in composi-
tis ea ree obseruantur, vt in re-
damo, redeo, mederga
(d) GRV T. p. LII, n. 12
(e) P. DCLI, n. 6

VI LOQVEL. COLVMNAE ROST

LECIONES, siue LECIONEIS, ut CIACCONIUS legit scriptum pro legiones. qua ex voce intelligitur, veteres G literam, qua formam, (f) ignorasse. Id pariter, e numis etiam, potest demonstrari, in quibus ERCAVICA legitur, pro Ergaica: OCVLNIUS pro OGVLNIUS. (g) Coloniae etiam Agripinae, in aedibus Consulis LIESKIRCHII, in ara legitur: (h)

TUTELAE

PL. M. M. L

SACRVM

IANVARIVS

INCENVS

EMERITVS

V. S. LL. M

Quo in monumento INCENVS est pro ingenuus. SPVRIVM autem CARBILIVM, G literae formam exclusisse, iam alio in loco commemorau. Potest autem id ipsum TERENTII SCAVRI verbis confirmari, qui, pro nota C, adieclam esse ab SPVRIO CARBILIO nouam formam G literae praepositam, (i) refert.

(f) Sonum enim G etiam literae, C consonanti, pro eo, quo collata fuit loco, assertum fuisse; ex QVINTILIANI ET TERENTIANI, quos infra commemorau locis, potest intelligi.

(g) Vid. ANT. AVGUSTINVS, in Dialogis, Dial. VII,

et EZECHIEL SPANHEMIUS, Differt. II, p. 102

(h) Apud GRYTERVM, p. CIII, n. 8

(i) Lib. de Orthogr. pag. 2253. quo in loco, perperain apud PVTSCHIUM legitur CARRTIVS. Itaque VOSSIVS genuinam huic loco lectionem affter-

fert. Suppetit insuper PLVTARCHI, huius rei testificatio. Ceterum, sensus plenus emerget, si hoc in versu voces, CARTACINIENSEIS OMNEIS adieceris

III

VERSU quarto, AXIMOSQVE est pro maximus que. Sed hac in Voce crucem figit hoc, vt non MAXIMOS fuerit exscriptum: quum tamen in CAII demum CAESARIS inscriptione factum videatur fuisse, vt medianam I literam, quae veteribus V fuerat, in optimus maximus, acciperent. (k) Atque AGNAEVUS (l) etiam CORNVTVS, ex VARRONE refert, CAIVM CAESAREM, primum I litera hac in voce fuisse vsrum. Poterat autem excipi; vsrum literae V in maximus, demum post DVILII tempora inualuisse: nam quum eo tempore V litera multis Italiae, vt refert PRISCIANVS, populis in vsu non erat, (m) verosimile non est, eam ita apud Romanos esse frequentata, vt in aliis literae locum eam suffecerint. Carpit autem

afferturus, CARVILLVS reposuit. Ariſt. Lib. I, cap. XXIX, p. 109. Mihi quidem vifum, scribere CARBILIVS, quod ea scriptio, apud PLVTARCHVM obtinet, ait enim quaefitionibus in Romanis: Καὶ γὰρ τὸ Κ, πρὸς τὸ Γ συγγένειαν ἔχει περὶ δύτοις, ὅψὲ γὰρ ἐχρήσατο τῷ γέμιῳ, Καρβίλια Σπορίδης προσευρόντος. Inter K et Γ literas, quedam est veluti cognatio: scro enim

vñrpatum est gamma, quod SPVRIVS CARBILIVS inuenit. Videtur autem ea litera hunc in modum inuenta a CARBILIO esse, vt, quotiescunque C, G sonaret, apicem in initia literae C parte collocauerit, vt ne in lectu titubaret

(k) QVINCTILIANVS, Lib. I, cap. III

(l) Apud CASSIODORVM, p. 2254

(m) Lib. I, p. 554

VIII LOQVEL COLUMNAE ROST

autem hunc scriptum per LACIACCONIVS. O in
MAXIMOS esse pro V, ex iis quae ad DVILII nomen
sum commentatus potest intelligi. In scriptu vocis
MACISTRATOS pro magistratus, nihil est, quod non
ex iis, quae iam dicta a me sunt, interpretari possit.
Vnicum hac in linea L restat; quod pertinere ad vo-
cem LVCAES, CIACCONIVS (n) diuinatur: cui sub-
nectit voces BOVEBOS RELICTEIS. Refert enim
PLINIVS Italos, primum in Lucanis elephantes, et
quidem in bello cum PYRRHO Epirotarum Rege ge-
sto, vidisse: ac hinc Lucas eos boues dixisse. Atque
VARRO etiam verba, *Lucam bouem*, quae in ENNII
quodam versu habentur per *elephantem* interpretatur

—
IV

IN' OVEM; N deest. CASTREIS est pro castris:
vsi enim apud veteres veniebat, vt quando I longum
esset scribendum, EI bisonantem, ob soni vtriusque
literae cognationem, reponerent. Exemplorum abunde
est. Memmia gentis in numo, PREIMVS; in Plau-
tiae, PREIVERNIVM: in Didiae, DEIDIAE. Ca-
fini in Campania, haec inscriptio habetur: (o)

CN. AGRIVS. CN. L. POLLIO
L. LAVFEIVS. L. F. APOTHECA

—
III. VIREI. IOVR. DEIC

Quo

(n) Pag. 17

(o) Apud GRVTERVM, p.
CXCIII, n. 5. Confer. SPAN-
HEMIVS, Diff. II, pag. 19 et
122. PRISCIANVS ita ef-

fert: I quoque apud antiquos
posse ponebatur, et EI diplthon-
gum faciebat, quam pro omni
longa scribebant, more anti-
quo Graecorum. Lib. I, p. 56

Quo in monumento D E R C. est pro dicendo. Ea vero scriptio paulatim in desuetudinem abiit: Sed, in secundae declinationis ablatiis pluralibus, atque singularibus etiam teriae declinationis datiuis, EI pro I, CICERO NIS etiam aevo exaratum fuit. Itaque SOVEIS pro suis in ara, (p) quae Metis apud PETRVM LEPI- DVM reperiunda est, conspicitur: AVGVSTI In numo, CIVIBVS SERVATEIS: Fastis in Capitolinis, SABI- NEIS, POENEIS, cet. in NERVAE numo, PLEBEI VRBANAЕ FRVMENTO CONSTITVTO. (q) EX- FOCIONT olim scribebant; nunc effugiunt. Monui autem iam infra DVILII in nomine, geminatas semi- sonantes olim non fuisse. Eadem ratione PLAVTUS etiam *exfodio*, pro effodio scripsit. Itaque PRISCI- ANI (r) regula, qui X in compositis F semisonantia cedere refert; recens nimis est quam ut ad DVILIE tempora transferri possit. Ita quoque in MACEL pro Macellam, (s) veteres non temere geminasse consonas literas intelligitur. Ceterum lacunam quinti versus CIACCONIVS vocibus, MOENITAM' VRBEM, ex- pleuit

V.

(p) Apud GRVT. p. CCCVII, n. 8.

(q) Vid. RVHE Specim. I, p. 63. Apud TERENTIVM VAR- RONEM occurunt verba haec: *A quibus iisdem principiis antepositis praeverbis paucis, immanis verborum accedit numerus.* Lib. V de LL. In ea autem editione, quam M. VERTRANIVS MAV- RVS recensuit, (Lugduni ea apud GRYPHIVM Ann. MDLXIII prodidit,) i esse pro ei exscriptum video, p. 58. Ceterum NIGIDIUS FIGV-

LVS apud A. GELLIVM, id non omnino probat

(r) Ex, inquit, *praeponitur, ex- cubo, excludo, efficio, effundo, effero, in quibus et similiibus X in F commutatur Euphoniacae caussa.* Lib. XIII, p. 995

(s) Est ea quaedam Siciliae urbs, quam DVILIVS, postquam Egelanos liberasset, expu- gnavit. Apud POLYBIVM Μαχελλα dicitur. PLINIVS autem atque LIVIVS, G pro C hoc in nomine usurparunt. Vid. CIACCONIVS, p. 20

B

X. LOQVEL. COLVMNAE ROST

V

SEXTVM versum, ex CIACCONIO ita habe:
PVCNANDOD' CEPEST ENQVE' EODEM' MACE-
STRATOD' PROSPERE. id est: *Pugnando cepit, in-*
que eodem magistratu prospere. In quo nihil est, quod
non in antecedentibus obseruatum fuerit. Vellem au-
tem CIACCONIVM potius MACISTRATOS legisse,
quami MACESTRATOS: quod quarto versu ita scri-
ptum est. QVINCTILIANI enim quem iactat locus,
id vnicē arguit: E et I literas frequenter esse inter se
commutatas, quod haec etiam columnā loquitur. Sed
qui cogi inde potest hoc; subinde id, singulisque in loque-
lis factū fuisse: inferuit enim tempori, vt ille ait, Li-
teratura. Septimus versus, cum iis, quae CIACCO-
NIVS de suo addidit, hunc in modum se habet: REM.
NAVEBOS' MARID' CONSOL' PRIMOS' CESET.
RESMECOSQVE. id est: *Rem nauibus mari Consul pri-*
mus gessit: remigesque. Iisdem fere verbis TACITVS
vititur. Postquam enim dixerat, C. DVILIVM IANI
remplum ad forum olitorium amplius struxisse: hunc enim
haec verba sensum fundere LIPSIVS opinatur; ita per-
git: *Qui primus rem Romanam prospere mari gessit, tri-*
umphunque naualem de Poenis meruit. (t) Aduerte au-
tem hoc in versu I literam in MARID, eminentem in-
ter alias ac eductam. Atque hoc eo consilio a priscis
Romanis factum videtur fuisse, vt I porrectum, eo pos-
set commodius a brevi dignosci: sed ea ratio non semper
est seruata. Visitur I eductum Tuderti in Umbria,
si exemplis est in re tam aperta vtendit, in vocibus,
CVSTODI, SCELEROISSIMI, PVBLICI, DEFIFI-
XA. (v) Romae in Capitolio: VICI, AVGVTIS,
PRIS.

(t) *Annal. Lib. II, p. 66* edit. (v) GRVT. p. XIX, n. 6
LIPSII

PRIMVS, INIT. (x) Immo, DVILII etiam in nomine I eductum Capitolinis in Fastis conspicitur. Porro I etiam eductum suit quando geminum II, unam coalesceret in formam, ut in perulgato illo, DIS MANIBVS, pro diis manibus (y)

VI

CLASESQUE' NAVALES' PRIMOS' ORNAVET' PARAVET QVE' DIEBVS LX; id est: Classequae navales primus ornauit parauitque diebus LX. Haec octaua est, vt a CIACCONIO traditur, linea. Retulit ille dierum LX numerum e FLORO, qui eum diserte commemorat. (z) At enim vero, vtrum DVILIVS classem primus comparauerit, pendeo animi: quod FLORVS nihil definit, sed vniuersitate de eo, quod gestum CORNELIO et DVILIO Consulibus, verba facit. Porro, quoniam ex ipfa historiae compage constat, CORNELIVM primo nauali cum Poenis pugna contendisse: non tota classe, sed metà reor ἐπτεκαΐδεν, vt ait POLYBVS, πονητεπλεύσον ἐπὶ τὴν Μεσίνην. (aa) Decem atque septem nauibus Mæſſalam est profectus, reliquas jux-

B 2

ta

(x) GRVT. p. XL. n. 14. Vid. etiam Pisana, apud NORISIUM Cenotaphia, et VOSSIVM in Arift. Lib. I, cap. XXIX, p. 103. Acidit autem hoc aliis etiam literis, vt, in tabulis Romae, in monte Coelio, erutis legitur: PERFVNCTO, PRAEFATORIO, GRVT. p. CCCLXI, n. 1. ibid. n. 3. PRAEFECTVS LIBYAE
(y) Is autem, qui perperam inde concluserunt, I, duplitem literam esse, VOSSIVS obuiam iuit, l. c. cap. XXII, p. 92.

Conf. IVL CAES. SCALIGER, Lib. I. de Gauſſis L. L. cap. XII, p. m. 32. add. PRISCIANVS Lib. VII, p. 739

(z) Lib. II, cap. II, n. 7

(aa) Histor. Lib. I. p. 9. Primum autem Romanorum classem, centum sexaginta nauium fuisse, FLORVS enarrat. Vedit hoc etiam PIGHIVS, qui vitio CORNELIO dat, vt ante committere praelium, quam reliquae naues veneriant, voluerit. Tom. I, p. 22

XII LOQVELICOLVMNAE ROST

ta Italiae, id enim de suo, NICOLAVS PEROTTVS POLYBII interpres addit, oram relinquit. Quin idem historiae auctor, non comparasse DVILIVM classem, sed διεκοπήσας πρὸς τὸν σόλον, (bb) ad classem, quam CORNELIVS instruxerat, iter ait fecisse. Itaque illud, PRIMOS ORNAVET, eo nomine DVILIO attribui existimauerim, quod naues ferreis manibus, coruifque instruxit: nisi magis haec se tibi interpretatio probauerit: qua, ob hanc cauſam ea omnia, quae honori CORNELIO cederent, DVILIO concedi, afferitur: quod ille vicit a Poenis fuit: hic eos vicit

VII

NONA linea, eodem quo reliquae auctore refecta, haec est: CVM QVE EIS NAVEBOS CLASEIS POENICAS OMNIS PARATASQVE. Cumque his nauibus, classes punicas omnes, paratasque. Hic biuocalis oē separatis exscriptis literis conspicitur. Quare ii, quibus volupe est scriptio compendiis in OĒ et AE biuocalibus vti, incassum ad veterum exempla prouocant. Numqnam enim iste scriptus apud veteres reperitur, nisi loci angustia id suaserit. Atque tum id non in biuocalibus vnice; sed aliis etiam in literis, factum fuit. Decimo in versu apud CIACCONIVM, haec verba exstant,

quae

(bb) Hist. L. I. p. 10. Non fatis inter eruditos conuenit, vtrum CORNELIO, an vero DVILIO, classis primo fuerit tradita. ZONARA in Annalibus, DVILIO; PIGHIUS et alii CORNELIO id accidisse docent. POLYBIUS, Taso, inquit, Κορνέλιος ὀλγας ημέραις πρότερον συντίξεις ταις ναυάρχοις. C. CORNELIVS

paucos ante dies, praefectus classi fuit. L. I. p. 9. Atque haec potior est sententia: nec enim classi praefici imperator poterat, antequam exlustrae naves essent. Inde autem consequitur, vt ille auctor classis sit; cui demandata ea est: iam CORNELIVS ei primus imperavit, est ergo a CORNELIO comparata

quae consequuntur: SVIAS' COPIAS' CARTACINIENSIS PRAESENTED' MAXVM QD. *Summas copias Cartaginensium, praefente maximo, subaudi ANNIBALE, non AMILCARIS sed GISCONIS filio, Dictatore.* Itaque Cartaginensis εξαυλαθεως est scribendum: nam eadem etiam scriptura Romae in hortis Carpentibus, et ENNII quodam in verstu habetur. (cc) Neque nota etiam aspirationis admiscenda, licet CHARISIO (dd) atque RHENMIO PALAEMONI (ee) id familiare et visitatum fuerit. Iam, quod ad vocem PRAESENTED attinet, vix et ne vix quidem mihi persuadere possum, eam ita in marmore exarata esse: quoniam ante AVGVSTI et CICERONIS aeuum, Graecanica biuocalis AI subinde videatur exarata esse, ut in Aemiliae gentis apud GOLTZIVM et PATINVM numis, item in Iuliae Gentis apud VRSINVM numio, CAISAR legitur. Romae apud DELPHINV M: (ff)

A P L FLORA EX
AMENTO BONAI DEAI
SACRVM
ANNIA SOROR
TISIA LIBERT
FACIVNDVM
CVRARVNT

Itaque suspicor aliquid esse in describenda hac loqua
titubatum

(cc) Vid. CLAVDIUS DAVIS.
QVIVS in Orthogr. Tom. II,
p. 75. (Edit. Parif. Ann.
MDCLXXVII) Ceterum sca-
LIGER *Cartaginensis* scribit

(dd) *Lib. I, p. 47*
(ee) *Art. Gram. p. 1271*
(ff) *GRVT. p. LXXXI, n. u.*
Conf. PRISCIANVS, Lib. I,
p. 561

XIII LOQVEL. COLVMNAE ROST

VIII

VERSUS undecimus. DICTATORED' OLOROM' IN. AL-TOD' MARID' PVCNANDOD' VICET. *Dicitore illorum, in alto mari pugnando vicit: olorum scriptum pro illorum.* Eodem modo, *olla centuria, et ollus leto datus est, solemnnes formulae apud VARRONEM (gg) habentur scriptae.* Apud FESTVM est, ab oloes, pro ab illis. Iam duodecimus insequitur versus, qui hunc est in modum comparatus: XXXQVE' NAVEIS' CEPET' CVM' SOCIEIS' SEPTEMRESMOM-QVE' DVCIS. XXXque naues cum sociis cepit. cet. Triginta omnino naues a DVILIO captas fuisse e POLYBIO constat. Διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τὰς πεντάτας, inquit, συμβάλλεσσαι ναῦς αὐτάρδεοι ἀπέβαλον. (hh) Triginta naues, quae primo impetum in Romanos fecerunt, una cum ipsis viris cepit. Atque idem etiam auctor est, ANNIBALEM, in ἐπτήνῃ, τῇ γενομένῃ Πύργῳ τῇ Βασιλέως; (ii) in septiremi PYRRHI Regis fuisse constitutum. Ex qua tamen in scapham defiliit. QVINRESMOSQVE, ita habet versus decimus tertius, TRI-RESMOSQVE' NAVEIS' XX DEPRESET. Quinqueremes ac triremes naues XX depresso. CIACCONIVS viginti naues fuisse depresso retulit hanc in lineam: quod POLYBIUS vniuerse quinquaginta naues Cartaginenses dicat amississe. EUTROPIO autem XIV; OROSIO XIII fuisse placet. In voce TRIRESMOSQVE, Sepentheticum conspicitur. quod alii etiam in vocibus adhibitum a priscis est, ut in tabula marmorea parieti Palati Columnensium inclusa legitur: T. FISEVIUS CRESCENTIAN. PRO CRESCENTIANVS. Ita quoque *dumosum* pro *dumosum* apud LIVIVM Andronicum scriptum fuisse, FESTVS referit

VIII

AVROM' CAPTOM' NVMEI' CIC CIC CIC DCC. Aurum

(gg) Lib. VI de L. L. p. m. 81 et 82 (hh) Lib. I, p. 10 (ii) Lib. I, l. c

BREVIS EXPOSITIO XV

captum numi III. M. DCC. Siue Siculi isti numi fuerunt; siue Cartaginenses: aureus enim numus demum A. V. C. DXLVII, ut ex PLINIO (kk) patet, percussus ab Romani est. cīo (11) autem millenarii numeri nota est. Versus XV hic est: ARGENTOM' CAPTOM' PRAEDA' NVMEI' cccccc c. Vrgentum captum in praeda numi C. M. Nu-

mus argenteus est denarii quarta pars. (mm) Nota cccccc, centum millia indicat. Auctor PRISCIANVS, qui *Centum, inquit, millia per I medianam, et tres in dextra parte apostrophos, et in sinistra totidem contrarios, cccccc scribuntur* (nn) Versibus XVI, XVII et XVIII hoc continetur: GRA-
VE' CAPTOM' AES' cccccc cet. PONDOD. Aes graue
captum vicies semel centena millia pondo. Quibus in ver-
sibus lineae numerorum notis imminentes veniunt con-
siderandae, quae multum omnino ad ornatum scripturae
conciliandum faciunt. Iam nouissimi qui insequuntur
versus hi sunt: TRIOMPQVE' NAVALD' PRAEAD' PO-
PLOM' ROMANOM' DONAVET' CAPTIVOS' CARTACINIENSEIS'
INCENVO'S DVXET' ANTE' CYROM' PRIMOSQVE' CONSOL' DE'
SICCLEIS' CLASEQVE' CARTACINIENSEOM' TRIOPPAVET'
EAROM' REROM' ERCO' S' P' Q' R' EI' HANCE' COLVMNAM'
p. Triumphoque nauali praeda populum Romanum donauit:

(kk) Lib. XXXIII, cap. III. Ar-
genteus autem numus iam A.
V. C. CCCCLXXXV, C. FA-
BIO Consule signatus est.
Conf. CIACONIVS, p. 31
(11) Vid. GRUTERVS in nota-
rum interpretatione p. 103, et
SERTORIVM in Notis p. vlt.
item *Notas ex antiquo codice*
apud PVTSHIVM, p. 1687
(mm) *Numi denarii*, inquit
VARRO, decuma libella, quod
libram pondo as valbar, et erat
ex argento parua. Lib. III de
L. L. p. 46. Aliquando etiam
argenteus pro drachma acci-
pitur. Vid. PRISCIANVS
Lib. de Pond. p. 1347
(nn) Lib. de Pond. p. 1346. Vid.
Notas numerorum ex antiquo
codice, apud PVTSHIVM,
p. 1687

XVI LOQVEL. COLVMNAE ROST BREVIS EXPOSITIO

captiuos *Cartaginientes ingenuos duxit ante currum; primusque Consul de Siculis, et classe Cartaginienfum triumphauit. Earum rerum ergo. S. P. Q. R. ei hanc columnam posuit.* LIPSIUS literas: NVOS D. QIAS CIACCONIVS in lineam vicesimam retulit, in vicefima prima collocauit. Atque vnam adeo lineam adiecit. PIGHIVS pro NVOS D; NVOS L posuit. In FOLIOM, v. litera est omisss, quod aliis etiam in monumentis obseruantur, vt Romae in collegio Iesuitarum: (oo)

SIGNVM

HERCULIS

DORVS LARC

DISP. QVIT ANTE VILLICVS

HVIS LOCI

D. D.

Vbi HIS est pro huic exscriptum. Iam quod attinet ad id, quod ingenui ante currum sunt ducti, hoc bene multis exemplis CIACCONIVS (pp) illustrat

Haec de columna rostrata dicta sunt. Quin autem iam in eo sum, vt nomina eorum, qui sunt declamaturi, ex confecto proponam more; subit mentem meam ac versat SPIESII iuuenis in memoria, qui flebilis nuper caris occidit parentibus et iiiihi. Erat enim quod bene de eo sperarem; propter indolem praecaram, et commoditatem, quam in declamando demonstrauit. S.E. T. L. Redeo ad declamatores, qui sunt hi:

JOH. RUDOLPH. ALBERTI, quem denio commendatum scho-
lae Patronis cuperem, aliquod in Theologicis faciet dicendi per-
riculum. Nempe, vt multa sint ac magna, quae ex iusto conuer-
sionis r̄ov LXX in novo fodere interpretando vſu, emergant com-
moda, enarrabit

LVDOVIC. FRIDERIC. GRVELMAN laudi id Anglis vertet,
quum suis efficerunt scriptis, vt Theotisci aliquo sunt causis et Ve-
nerum sermonis ſenſu imbuti

ANDREAS GEORG. HASE in eo erit totus, vt intimum rei mi-
litaris cognitionem ad omnes omnino cruditos pertinere ostendat.
Ac quo id vincat commodius, modum etiam et rationem com-
memorabit, que redigi in ſyntoma, rei militaris cognitione, et
exigi ad ingenii aciem poſſit

Vt itaque ſe in ſcholam senatoriam conferre PATRONI ac litera-
rum mansuetorum FAVTORES; et ſlipare iuuenes, A. D. XXVII
Septemberis hora X declamantes, velint, omni cum obſeruantia
peto. Dabam Helmstadii A. D. XX Septemberis,

A. C. cl̄lo CCLVII

(oo) GRVTERVS, n. XLIII, n. 3 (pp) Quem vide, p. 34

DD A 6427

WDA8

R

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

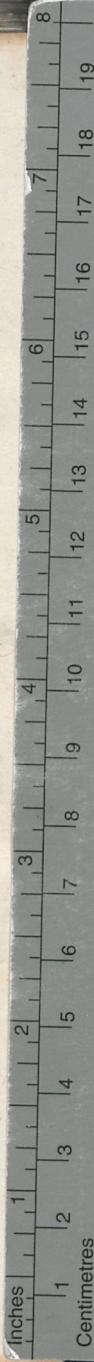
Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

LOQVELARVM
IN
BASI
MNAE ROSTRATAE
REPERIVNDARVM
LEVIS EXPOSITIO
QVA
ONOS ET FAVTORES

AD AVDIENDVM
CRATVRAE ALVMNOS III
SEPT^o HOR^o X IN SCHOLA SENATORIA

DECLAMANTES

INVITAT

CONRADVS NAHMMACHER
HOLAE OPPIDANAЕ HELMSTADIENSIS ET
ENOBII MARIEVALL SVBPRIOR

HELMSTADII
ANNO LEVCKARDIANO

40 38